

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крутька Віталія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 314 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
31 жовтня 2024 року
№ 216-3(П)/2024

Справа № 3-180/2024(364/24)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крутька Віталія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 314 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Крутько В.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій (за конституційною скаргою – абзацу другому) статті 55, пункту 1 частини другої (за конституційною скаргою – абзацу другого) статті 129 Конституції України (конституційність) частину четверту статті 314 Кримінального процесуального кодексу України

(далі – Кодекс) в аспекті того, що „ухвала суду про відмову у задоволенні клопотання про повернення обвинувального акту оскарженню не підлягає“.

Відповідно до частини четвертої статті 314 Кодексу ухвала про повернення обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру може бути оскаржена в апеляційному порядку.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що в провадженні Харківського районного суду Харківської області перебуває обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням Крутька В.О. у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною другою статті 121 Кримінального кодексу України.

Захисник обвинуваченого Крутька В.О. адвокат Терещук С.С. звернувся до Харківського районного суду Харківської області з клопотанням, у якому просив повернути цей обвинувальний акт прокурору у зв'язку з невідповідністю вимогам Кодексу.

Харківський районний суд Харківської області ухвалою від 11 вересня 2024 року відмовив у задоволенні клопотання Терещука С.С. Своє рішення суд мотивував тим, що „обвинувальний акт має за змістом чітку структуру, а саме формулювання обвинувачення, а також правову кваліфікацію кримінального правопорушення, виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор вважає встановленими, із зазначенням місця, часу та способу вчинення кримінального правопорушення“, тому „формулювання обвинувачення в обвинувальному акті відповідає вимогам КПК України“. У резолютивній частині вказаної ухвали суд зазначив, що „ухвала окремому апеляційному оскарженню не підлягає“.

1.2. Автор клопотання твердить, що оскільки оспорюваним приписом Кодексу „сторону обвинувачення наділено можливістю оскаржити ухвалу суду, яку прийнято не на користь сторони обвинувачення, а саме: ухвалу про

повернення обвинувального акту, а сторону захисту не наділено можливістю оскаржити ухвалу яка приймається не на користь сторони захисту – відмову у задоволенні клопотання про повернення прокурору обвинувального акту“, то це „є явним порушенням рівності сторін та учасників процесу перед законом і судом“. У зв'язку із цим суб'єкт права на конституційну скаргу висноває, що таким нормативним регулюванням „законодавець <...> поставив сторону захисту і сторону обвинувачення у нерівні умови“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Крутько В.О. цитує приписи Конституції України, Кодексу, а також посилається на судові рішення у своїй справі, копію якого долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Крутько В.О., твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) частини четвертої статті 314 Кодексу, не обґрунтував, як саме цей припис Кодексу порушує його конституційне право на судовий захист, та не аргументував своїх тверджень щодо невідповідності оспорюваного припису Кодексу частині другій статті 55, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України. Автор клопотання обмежився цитуванням приписів Основного Закону України й Кодексу, навів власне розуміння зазначених конституційних норм і фактично висловив незгоду із законодавчим

регулюванням порядку апеляційного оскарження судових рішень, а також із судовим рішенням у своїй справі.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й обґрунтувати, як саме закон (його окремі приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 10 травня 2023 року № 35-у(ІІ)/2023]; цитування Конституції України, наведення змісту законів України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних норм закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018); незгоду із судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(ІІ)/2018, від 23 лютого 2022 року № 5-у(ІІ)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(ІІ)/2022].

Крутько В.О. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини четвертої статті 314 Кодексу, а отже, не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крутька Віталія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 314 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**